

Еистра.

Подслонѣтъ, като го вземемъ самъ по себе, е полезенъ и азъ —

Еремия.

Самъ по себе! Но ако той съществувахе безъ отношение къмъ всичко друго, а тъй —

Бистра.

(Прѣсича го). Съгласи се, че докато прѣдъ насъ се движатъ стотини нуждающи се — подслонѣтъ е нужденъ. И да се оставятъ, да не изживѣятъ поне день, като хората —

Еремия.

(Промѣниль мисльта си и тона). И като изживѣятъ тоя день?

Бистра.

Все пакъ е едно хубаво нѣщо. А за тия, що работятъ — такива институти сѣмъ единчкото утѣшение. То дава смисълъ на живота.

Еремия.

А какви неправии ставатъ подъ булото на тия институти? Въ такива врѣмена, когато разни алчущи се поставятъ на чело на всѣка обществена работа и прикриватъ користѣта си съ разни просешки дѣла — трѣбва да се ратува противъ срѣдствата. Въ случая подслона за недѣгавитѣ е едно таково срѣдство и трѣбва да се ратува противъ него.

VII.

Баба Спаса се подава съ писмо въ рѣчка.

Баба Спаса.

Донесоха туй писмо, ама не познахъ момчето (излиза).

Еремия.

(Взема писмото и като го изгледа промѣмрува). Отъ